

El bloqueig de la “renovació dels òrgans judicials” expressa el caràcter fraudulent del règim

Per què Casado bloqueja la renovació dels òrgans judicials?

El president de PP, Pablo Casado, ha anunciat a Pedro Sánchez que el seu partit no donarà suport a la renovació de diversos “òrgans constitucionals”, entre els quals destaca el Consell General de Poder Judicial (CGPJ) i el Tribunal Constitucional (TC). Amb aquesta decisió, Casado bloqueja la renovació d'aquests òrgans i s'assegura la majoria “conservadora” de tots dos, ja que van ser elegits quan el PP tenia majoria en Corts, i la del Tribunal Suprem, ja que el CGPJ nomena, al seu torn, a el president i als magistrats del Tribunal Suprem i presidents de tribunals i Sales. I també a nombrosos òrgans de control dels jutges.

Preservar una majoria absolutament franquista al Suprem i el TC és fonamental per a la preservació del règim de la Monarquia i per impedir tota deriva “esquerrana” o simplement democràtica i per mantenir un forrellat essencial (encara que no és l'únic) que impedeix la llibertat dels pobles de l'Estat. Només s'ha de veure el destacat paper del Suprem i el Constitucional en la persecució als republicans catalans, en l'anul·lació de les decisions del Parlament de Catalunya i a la defensa dels interessos de la banca en la seva sentència sobre les hipoteques. Tots dos òrgans han estat el forrellat que ha assegurat la legalitat de les sentències dels tribunals franquistes i la impunitat dels repressors de la dictadura.

Certament, no són l'únic poder de l'aparell d'Estat franquista. Estan també l'exèrcit i els cossos repressius heretats de franquisme sense depuració alguna (però que el franquisme va depurar salvatgement en 1936-39), juntament amb el lloc privilegiat que s'assigna i finança a l'Església catòlica. I, per sobre de tots, la Monarquia com a representant de l'aparell d'Estat heretat del franquisme i com a “àrbitre” de la bastida constitucional.

Separació de poders?

Evidentment, nosaltres no compartim la pretesa separació de tres poders

(executiu, legislatiu i judicial) proposada per Montesquieu i en la qual, suposadament, es basa la democràcia burgesa. Una classificació que omet poders tan poderosos com el del capital financer, a qui serveixen aquests tres poders sota la democràcia burgesa, que no en va denunciar Marx i Lenin com “dictadura de la burgesia”, tot i sota la forma de la república més democràtica. Més encara sota la Monarquia hereva del despotisme borbònic i la dictadura franquista. El despotisme borbònic significa el despotisme dels latifundistes, dels banquers i dels imperialismes estrangers.

Pel que fa a l'aparell judicial, com revolucionaris estem per una Justícia que dicti sentències no en nom de Rei sino en nom del Poble, que depengui del Poble, és a dir, de jutges escollits i revocables pel poble, en les millors tradicions revolucionàries.

A més, en el cas de l'Estat Espanyol, els que defensen la “independència” de la Justícia sota el règim de la Monarquia, el que estan defensant és la independència de l'aparell judicial heretat del franquisme, sense depuració alguna, enfront de la societat, i per sobre d'ella. Per a millor defensa dels privilegis d'aquest aparell d'Estat, de la Monarquia i dels interessos del poder econòmic.

Però és que aquí ens trobem que aquest Estat burgès, en la seva forma més degenerada de règim monàrquic en descomposició, que ha mantingut la continuïtat de la justícia franquista, no respecta ni tan sols la seva pretesa independència.

Els que invoquen, sota la monarquia, la independència de la Justícia es posen en ridícul. Als ulls de milions, la justícia del nostre país és bona per a perseguir sindicalistes, rapers i polítics catalans, a Andrés Bódalo, Alfonso els joves d'Alsasua, per protegir els negocis d'un rei corrupte, però absolutament incapaç de defensar les dones violades o maltractades, incapaç també de defensar els que pateixen abusos laborals, però ràpid per tancar els ulls davant els abusos del mateix PP que segueix robant sense parar.

Una Justícia que obeeix a la banca, al capital financer, i al Rei, que li va encarregar, en el seu discurs del 3 d'octubre de 2017, després del referèndum català, que ho deixés tot “lligat i ben lligat” en relació a la “qüestió catalana”. És una justícia totalment independent, però del poble, de la sobirania popular. En democràcia, tots els poders de l'Estat haurien de dependre de la sobirania popular. Però Monarquia és, és clar, el contrari de democràcia. I de drets dels treballadors i els pobles.

La submissió de Pedro Sánchez

Impotent davant la maniobra de Casado, que li garanteix mantenir els “seus” al front dels principals òrgans judicials, Pedro Sánchez no ha volgut fer res més que acusar Casado de “no respectar la Constitució”. Casat ni s'ha immutat, i la declarat cíclicament que no renovarà aquests òrgans “mentre Podem estigui en el govern” (o sigui, que els renovarà si es trenca la majoria de govern, el que abocaria a eleccions, i si les guanya el PP, perquè segueixin el seus).

No és la primera vegada. El 2006, el PP es va negar a renovar els òrgans ‘constitucionals’ fins que ell va tenir majoria al Congrés i així els va omplir amb jutges molt reaccionaris, que al Tribunal Constitucional van dictar la sentència anul·lant gran part de l'Estatut català aprovat pel Parlament de Catalunya, per les Corts i pel poble de Catalunya. El PSOE no va boicotejar al seu torn, va acceptar la imposició antidemocràtica del PP. En tots aquests anys ni Zapatero ni Sánchez han intentat canviar la llei per evitar un nou boicot del PP.

Ara, un cop més es demostra la impotència del “govern progressista”, els ministres van jurar, sense excepció, “lleialtat” al Rei i a la Constitució, al prendre possessió dels seus càrrecs (aquest cop sense la fórmula al que alguns van recórrer al jurar com diputats o diputades).

Per què no trenca tota col·laboració amb el PP? Per què no crida a que li donin suport als treballadors i els pobles?

No ho fa perquè, en nom de sostenir

el règim i aplicar el pla de destrucció del capital per als propers anys, el PSOE accepta que aquí manen el Rei i el PP, voti el que voti el poble.

Cal escombrar tot aquest entramat, incompatible amb la democràcia

La necessitat d'acabar amb la Monarquia i les seves institucions no és una qüestió ideològica, sinó que cada dia es presenta més com una qüestió pràctica.

Aquestes institucions de la Monarquia es mostren davant de tots com una garantia contra la satisfacció de les reivindicacions, i, per això, no poden seguir ni un minut més. Cal acabar amb tota aquesta escombraries, la majoria ha d'imposar la República.

Establir el nexa entre la lluita per les reivindicacions, que es defensen "governi qui governi" i la lluita per la República

ca és l'objectiu de la Conferència Estatal que organitza per al 7 de novembre el Comitè per l'Aliança dels Treballadors i dels Pobles (CATP). En la preparació treballem els militants de la IV Internacional, juntament amb companys i companyes de diferents orientacions polítiques, que compartim aquest objectiu irrenunciable.

Els militants de la IV Internacional donem suport de forma concreta la lluita per la República ...

Camí del 7 de novembre

Trobada estatal pels drets democràtics i la República.

Convocat pel Comitè per la Aliança de Treballadors i Pobles (CATP)

(...) El CATP, una aliança de treballadors i pobles, format per homes i dones de diferents partits polítics, sindicats i moviments socials, que aspirem a unir totes aquestes forces per una sortida política d'esquerra, republicana, de lluita que doni solucions als greus problemes que afecten a la classe treballadora. D'ací que recolzem totes les lluites dels treballadors/es i exigim la derogació de les lleis que retallen drets laborals i democràtics.

Des del CATP propossem la realització d'una trobada estatal, el 7 de novembre, per fixar la lluita política contra el règim del 78, la seva Constitució i contra la institució monàrquica. Aquesta trobada està oberta a militants de partits polítics, sindicalistes i col·lectius que estiguin en sintonia amb els 14 punts del CATP, recolzats per formacions polítiques, col·lectius socials i sindicals, i per centenars de ciutadans i ciutadanes.

11 de septiembre de 2020

Fem un pas ferm cap endavant, per les llibertats, els drets socials i LA REPÚBLICA

catp comité por la alianza de
trabajadores y pueblos

Campanya d'extensió i subscripcions a aquesta *Carta Setmanal*

Si no la reps, et convidem a que la rebis cada setmana. Si la reps, et proposem que subscriguis a altres companyes i companys als quals pugui interessar.

L'elaboració i enviament d'aquesta Carta comporta algunes despeses. El POSI, que l'edita, no té ni vol subvencions, tota la seva activitat i les seves publicacions són finançades exclusivament per treballadores i treballadors, que volen recolzar, en aquest cas, la publicació de la Carta Setmanal. Demanem un suport de 5 EUROS a l'any, o més si us sembla.

Per rebre-la, envia un correu electrònic a: inforposi@gmail.com

o entra a la nostra Web:: <http://www.posicuarta.org>

Nostre compte corrent en La Caixa és: 2100 2812 51 0200071314. Indicant: Recolzo Carta Setmanal

Partido Obrero Socialista Internacionalista
Sección en España de la IV Internacional

Carrer Desengaño, 12 (1º 3A). 28004 - Madrid Teléfono:
91 522 23 56 - Fax: 91 521 72 01 <http://www.posicuarta.org>
[posicuarta.org](http://www.posicuarta.org)
Busca'ns en Twitter: @posicuarta